

<i>Sygn. akt</i>	<i>II AKa 7/13</i>
------------------	--------------------

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ			
		Dnia	21 lutego 2013 r.
<i>Sąd Apelacyjny II Wydział Karny w Rzeszowie</i>			
w składzie:			
	Przewodniczący:	<i>SSA Zbigniew Różański</i>	
	Sędziowie:	<i>SSA Stanisław Urban (spr.) SSA Stanisław Sielski</i>	
	Protokolant:	st. sekr. sądowy	Anna Łuksik
przy udziale Prokuratora Prokuratury Apelacyjnej w Rzeszowie			
- Jadwigi Jajuga-Lis			

po rozpoznaniu w dniu 21 lutego 2013r.

sprawy **B. K. (1)** oskarżonego z art. 296 § 2 k.k. w zw. z art. 296 § 3 k.k. w zw. z art. 12 k.k., art. 296 § 2 k.k. w zw. z art. 296 § 1 k.k. z art. 12 k.k., art. 296 § 1 k.k. w zw. z art. 12 k.k., art. 271 § 1 i § 3 k.k. i art. 18 § 3 k.k. w zw. z art. 270 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 12 k.k., art. 18 § 1 k.k. w zw. z art. 271 § 1 k.k. i art. 18 § 3 k.k. w zw. z art. 270 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k.,

P. K. oskarżonego z art. 296 § 2 k.k. w zw. z art. 296 § 1 k.k., art. 296 § 1 k.k. w zw. z art. 12 k.k.,

A. K. oskarżonej z art. 296 § 2 k.k. w zw. z art. 296 § 1 k.k. w zw. z art. 12 k.k., art. 296 § 2 k.k. w zw. z art. 296 § 3 k.k. w zw. z art. 12 k.k.,

na skutek apelacji wniesionej przez prokuratora Prokuratury Apelacyjnej
w Rzeszowie od wyroku Sądu Okręgowego w Tarnobrzegu

z dnia 22 listopada 2011r., sygn. akt II K 60/10

u c h y l a zaskarżony wyrok i sprawę **p r z e k a z u j e** Sądowi Okręgowemu w Tarnobrzegu do ponownego rozpoznania.

UZASADNIENIE

B. K. (1) został oskarżony o to, że:

I. w okresie od 1 marca 2002 roku do 4 czerwca 2004 roku, w S., woj. (...), działając w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, w krótkich odstępach czasu, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, wspólnie i w porozumieniu z A. K. – p.o. dyrektora banku, a następnie dyrektora banku oraz główną księgową, oraz w okresie od co najmniej od 31 grudnia 2003 roku do 4 czerwca 2004 roku, działając wspólnie i w porozumieniu z P. K. – Naczelnikiem Wydziału Handlowego, będąc zatrudnionym w (...) Banku (...) S.A. we W. Oddział w S. a następnie przekształconym w Bank (...) S.A. Oddział w S. na stanowisku głównego specjalisty do spraw handlowych, po czym p.o. dyrektora banku, a następnie dyrektora banku, będąc zobowiązanym

z tego tytułu do zajmowania się sprawami majątkowymi w/w banku i jego działalnością gospodarczą, a w szczególności będąc zobowiązanym do nadzoru nad całokształtem spraw związanych z bezpieczeństwem

i efektywnością działalności kredytowej, nadzoru nad przyznaniem

i realizacją kredytów udzielanych przez ten bank i podpisywania w imieniu banku umów kredytowych w związku z dysponowaniem środkami finansowymi przyznanymi kierowanemu Oddziałowi, poprzez niedopełnienie ciężących na nim powyższych obowiązków a wynikających z ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. Prawo bankowe (Dz. U. Nr 140, poz. 939), „Regulaminu działalności kredytowej (...) S.A.”, wprowadzonego Uchwałą nr 19/01/2000 z dnia 29 maja 2000 r. oraz „Instrukcji działalności kredytowej (...) S.A. we W.”, wprowadzonej uchwałą

nr 21/06/2000 Zarządu (...) S.A. z dnia 6 czerwca 2000 r., z późn. zm.,

w zakresie dotyczącym kredytu dla przedsiębiorców i innych jednostek organizacyjnych, a nadto obowiązków wynikających z „Instrukcji - Prawne formy zabezpieczeń wiarygodności bankowych” i „Metodyki oceny zdolności kredytowej” oraz „Regulaminu kredytowania działalności gospodarczej”, wprowadzonego Uchwałą zarządu banku (...) / (...) z dnia 23 września 2003 r. oraz „Instrukcji kredytowania działalności gospodarczej”, cz. I stanowiącej załącznik nr 2 do uchwały zarządu Banku w zakresie dotyczącym kredytu dla przedsiębiorców i innych jednostek organizacyjnych, stanowiących podstawę do określania formy i wielkości zabezpieczeń kredytów udzielanych przez (...) Bank (...) S.A. we W. a następnie przekształconym w Bank (...) S.A. Oddział w S., wyrządził wielką szkodę w mieniu (...) Banku (...) S.A. we W. Oddział w S., a następnie przekształconego w Bank (...) S.A. Oddział w S. wyrządził wielką szkodę

w mieniu Banku (...) S.A. Oddział w S.

w łącznej kwocie, co najmniej 2100 000 00 zł, w ten sposób że przy rozpatrywaniu wniosku o kredyt otwarty w rachunku bieżącym

i o podwyższenie kredytu otwartego w rachunku bieżącym na sfinansowanie bieżącej działalności spółki z o.o. (...), reprezentowanej przez członków zarządu B. W. i K. K. (1), naruszył obowiązujące w banku zasady i procedury rozpatrywania wniosku, zasady

i procedury oceny zdolności kredytowej wnioskodawcy, zasady i procedury oceny proponowanych zabezpieczeń spłaty kredytu, a w tym:

- w okresie od 4 lutego 2002 roku do 1 marca 2002 roku, w S., po pozytywnym zaopiniowaniu złożonego w banku przez członków zarządu (...) Sp. z o.o. wniosku o udzielenie kredytu otwartego w rachunku bieżącym, nie zawierającego

szeregu załączników w postaci bilansu, rachunku zysków i strat, sprawozdania GUS, deklaracji podatkowych CIT, wyceny nieruchomości będącej przedmiotem zabezpieczenia przez uprawnionych rzeczoznawców, wypisu z ksiąg wieczystych poświadczających posiadanie nieruchomości, które zgodnie z regulaminem działalności kredytowej (...) S.A. były niezbędne do udzielenia kredytu,

a także nie podpisanej standardowej oceny wniosków kredytowych sporządzonej przez pracownika banku opracowującego wniosek, w trakcie których to czynności nie dokonano wizji lokalnej w siedzibie firmy w celu weryfikacji danych umieszczonych we wniosku i załącznikach oraz zawyżono sumę wskaźników analizy finansowej obrazującej zdolność kredytową, co doprowadziło do zaliczenia spółki do klasy bardzo dobrej lub dobrej, po czym całość dokumentacji pozytywnie zweryfikował na posiedzeniu Komitetu (...) Oddziału (...)

w R. na posiedzeniu Komitetu (...) Oddziału (...) w R. i po pozytywnej opinii Komitetu Kredytowego i decyzji Oddziału (...) w dniu 1 marca 2002 roku, podpisał wspólnie z A. K. umowę kredytową nr (...) o kredyt otwarty w rachunku bieżącym w kwocie 300 000 zł,

- w okresie od 5 września 2002 roku do 14 października 2002 roku,

w S., po pozytywnym zaopiniowaniu pisma z prośbą

o zwiększenie kwoty kredytu otwartego w rachunku bieżącym, w sytuacji kiedy przepisy wymagały złożenie wniosku o udzielenie kredytu na druku wymaganym przepisami wewnętrznymi, a także dokumentacji sporządzonej przez pracownika banku opracowującego pismo w trakcie, których to czynności nie dokonano wizji lokalnej w siedzibie firmy w celu weryfikacji danych umieszczonych we wniosku i załącznikach oraz nie wykonano oceny zdolności kredytowej kredytobiorcy, a w propozycji kredytowej wskazano jako zabezpieczenie hipotekę na nieruchomości w kwocie 300 000 zł, a ponadto przyjęto jako zabezpieczenie samochody nie stanowiące własności kredytobiorcy, po czym po pozytywnej opinii

i decyzji Oddziału (...) S.A. w R. w dniu

14 października 2002 roku podpisał wspólnie z A. K. aneks nr (...) o podwyższeniu kredytu otwartego w rachunku bieżącym w kwocie

600 000 zł,

- w okresie od 20 grudnia 2002 roku do dnia 31 stycznia 2003 roku, po pozytywnym zaopiniowaniu wniosku o podwyższenie kwoty kredytu otwartego w rachunku bieżącym, a także nie podpisanej standardowej oceny wniosków kredytowych sporządzonej przez pracownika banku opracowującego wniosek, w trakcie których to czynności przy rozpatrywaniu wniosku, nie dokonano wizji lokalnej w siedzibie firmy

w celu weryfikacji danych umieszczonych we wniosku i załącznikach oraz zawyżono sumę wskaźników analizy finansowej obrazującej zdolność kredytową, co doprowadziło do zaliczenia spółki do klasy bardzo dobrej lub dobrej, a w propozycji kredytowej wskazano jako zabezpieczenie hipotekę na nieruchomości w kwocie 600 000 zł, oraz przyjęto jako zabezpieczenie samochody nie stanowiące własności kredytobiorcy, po czym po pozytywnej opinii i decyzji Oddziału (...) S.A. w R., w dniu 31 stycznia 2003 roku podpisał wspólnie z A. K. aneks nr (...) o podwyższeniu kredytu otwartego w rachunku bieżącym w kwocie 300 000 zł,

- w okresie od 16 lutego 2004 roku do dnia 25 lutego 2004 roku, po pozytywnym zaopiniowaniu wniosku o podwyższenie kwoty kredytu otwartego w rachunku bieżącym oraz dokumentacji sporządzonej przez pracownika banku opracowującego wniosek, w trakcie których to czynności zawyżono sumę wskaźników analizy finansowej obrazującej zdolność kredytową, co doprowadziło do zaliczenia spółki do klasy bardzo dobrej lub dobrej, a w propozycji kredytowej wskazano jako zabezpieczenie hipotekę na nieruchomości w kwocie 710 00 zł, a ponadto przyjęto jako zabezpieczenie samochody nie stanowiące własności kredytobiorcy, po czym po pozytywnej opinii i decyzji Oddziału (...) S.A.

w R., w dniu 25 lutego 2004 roku podpisał wspólnie z P. K. aneks nr (...) o podwyższeniu kredytu otwartego w rachunku bieżącym w kwocie 900 000 zł **tj. o czyn z art. 296 § 2 k.k. w zw. z art. 296 § 3 kk w zw. z art. 12 k.k.**

II. w okresie od 17 stycznia 2003 roku do 14 maja 2003 roku, w S., woj. (...), działając w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, w krótkich odstępach czasu, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, wspólnie i w porozumieniu z A. K. – główną księgową, będąc zatrudnionym w Banku (...) S.A. Oddział w S. na stanowisku p.o. dyrektora banku, a następnie

dyrektora banku, będąc zobowiązanym z tego tytułu do zajmowania się sprawami majątkowymi w/w banku i jego działalnością gospodarczą,

a w szczególności będąc zobowiązanym do nadzoru nad całokształtem spraw związanych z bezpieczeństwem i efektywnością działalności kredytowej, nadzoru nad przyznaniem i realizacją kredytów udzielanych przez ten bank i podpisywania w imieniu banku umów kredytowych

w związku z dysponowaniem środkami finansowymi przyznanymi kierowanemu Oddziałowi, poprzez niedopełnienie ciężących na nim powyższych obowiązków, a wynikających z ustawy z dnia 29 sierpnia 1997r. Prawo bankowe (Dz. U. Nr 140, poz. 939), „Regulaminu kredytowania działalności gospodarczej”, wprowadzonego Uchwałą zarządu banku (...)/ (...) z dnia 23 września 2003r. oraz „Instrukcji kredytowania działalności gospodarczej” cz. I stanowiącej załącznik nr 2 do uchwały zarządu Banku w zakresie dotyczącym kredytu dla przedsiębiorców i innych jednostek organizacyjnych, a nadto obowiązków wynikających z „Instrukcji - Prawne formy zabezpieczeń wierzytelności bankowych”, stanowiącej podstawę do określania formy

i wielkości zabezpieczeń kredytów udzielanych przez Bank (...) S.A. Oddział w S., wyrządził znaczną szkodę w mieniu Banku (...) S.A. Oddział w S.

w łącznej kwocie, co najmniej 910 000 zł w ten sposób że przy rozpatrywaniu wniosku o kredyt obrotowy i o podwyższenie kredytu obrotowego na sfinansowanie bieżącej działalności spółki z o.o. (...), reprezentowanej przez członków zarządu B. W.

i K. K. (1), poprzez przeznaczenie środków uzyskanych

z kredytu na zabezpieczenie gwarancji udzielonej przez (...) Bank (...) S.A. na rzecz C. (...), naruszył obowiązujące w banku zasady i procedury rozpatrywania wniosku, zasady i procedury oceny zdolności kredytowej wnioskodawcy, zasady i procedury oceny proponowanych zabezpieczeń spłaty kredytu, a w tym:

- w okresie od 17 stycznia 2003 roku do 21 stycznia 2003 roku, w S., po pozytywnym zaopiniowaniu złożonego w banku przez członków zarządu (...) Sp. z o.o. pisma o udzielenie kredytu obrotowego, w sytuacji kiedy przepisy wymagały złożenie wniosku o udzielenie kredytu na druku wymaganym przepisami wewnętrznymi, a także dokumentacji sporządzonej przez pracownika banku opracowującego wniosek, w trakcie których to czynności nie dokonano wizji lokalnej w siedzibie firmy w celu weryfikacji danych umieszczonych we wniosku i załącznikach, sporządzono notatkę służbową w związku ze złożonym wnioskiem o kredyt obrotowy,

a dokumentu takiego procedura udzielania kredytów nie przewidywała, nie wykonano oceny zdolności kredytowej kredytobiorcy, a w propozycji kredytowej wskazano jako zabezpieczenie hipotekę na nieruchomości w kwocie 500 000 zł, a ponadto wskazano jako zabezpieczenie samochody nie stanowiące własności kredytobiorcy, po czym po pozytywnej opinii

i decyzji Oddziału (...) S.A. w R., w dniu

21 stycznia 2003 roku podpisał wspólnie z A. K. umowę kredytową nr (...) o kredyt obrotowy w kwocie 500 000 zł,

- w okresie od 25 kwietnia 2003 roku do 14 maja 2003 roku, w S., po pozytywnym zaopiniowaniu pisma złożonego w banku przez członków zarządu (...) Sp. z o.o. o podwyższenie kwoty kredytu obrotowego, w sytuacji kiedy przepisy wymagały złożenie wniosku

o udzielenie kredytu na druku wymaganym przepisami wewnętrznymi,

a także dokumentacji sporządzonej przez pracownika banku opracowującego wniosek, w trakcie których to czynności nie dokonano wizji lokalnej w siedzibie firmy w celu weryfikacji danych umieszczonych we wniosku i załącznikach, a także nie podpisanej standardowej oceny wniosków kredytowych sporządzonej przez pracownika banku opracowującego wniosek, co doprowadziło do zaliczenia spółki do klasy bardzo dobrej lub dobrej, po czym po pozytywnej opinii i decyzji Oddziału (...) S.A. w R., w dniu 14 maja 2003 roku podpisał wspólnie z A. K. aneks nr (...) do umowy kredytowej nr (...)

o kredyt obrotowy w kwocie 410 000 zł, **tj. o czyn z art. 296 § 2 k.k.**

w zw. z art. 296 § 1 k.k. w zw. z art. 12 k.k.

III. w okresie od 9 października 2003 roku do 20 kwietnia 2004 roku,

w S., woj. (...), działając w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, wspólnie

i w porozumieniu z P. K. – Naczelnikiem Wydziału Handlowego, będąc zatrudnionym w Banku (...) S.A. Oddział w S. na stanowisku dyrektora banku, będąc zobowiązanym z tego tytułu do zajmowania się sprawami majątkowymi w/w banku i jego działalnością gospodarczą, a w szczególności będąc zobowiązanym do nadzoru nad całokształtem spraw związanych

z bezpieczeństwem i efektywnością działalności kredytowej, nadzoru nad przyznaniem i realizacją kredytów udzielanych przez ten bank

i podpisywania w imieniu banku umów kredytowych w związku

z dysponowaniem środkami finansowymi przyznanymi kierowanemu Oddziałowi, poprzez niedopełnienie ciężących na nim powyższych obowiązków, a wynikających z Ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. Prawo bankowe (Dz.U. Nr 140, poz.939), „Regulaminu kredytowania działalności gospodarczej” wprowadzonego Uchwałą zarządu banku (...) / (...) z dnia 23 września 2002 r. oraz „Instrukcji kredytowania działalności gospodarczej”, cz. I stanowiącej załącznik nr 2 do uchwały zarządu Banku w zakresie dotyczącym kredytu dla przedsiębiorców i innych jednostek organizacyjnych, a nadto obowiązków wynikających z „Instrukcji - Prawne formy zabezpieczeń wierzytelności bankowych” i „Metodyki oceny zdolności kredytowej”, stanowiącej podstawę do określania formy i wielkości zabezpieczeń kredytów udzielanych przez Bank (...) S.A. Oddział w S., wyrządził znaczną szkodę w mieniu Banku (...) S.A. Oddział w S. w łącznej kwocie, co najmniej 500 000 zł

w ten sposób że przy rozpatrywaniu wniosku o kredyt rewalwingowy złożony w banku przez wspólników spółki z o.o. (...) reprezentowanej przez członków zarządu B. W. i K. K. (1), naruszył obowiązujące w banku zasady i procedury rozpatrywania wniosku, zasady i procedury oceny zdolności kredytowej wnioskodawcy, zasady i procedury oceny proponowanych zabezpieczeń spłaty kredytu, a w tym:

- w okresie od 9 października 2003 roku do 25 listopada 2003 roku,

w S., pozytywnie zaopiniował zabezpieczenie kredytu wskazane przez członków zarządu (...) Sp. z o.o. we wniosku o udzielenie tego wsparcia finansowego, w postaci dziesięciu nowych samochodów marki C. o wartości łącznej 590 940, 20 zł oraz przyrzędu do geometrii kół o wartości 61 587,39zł i przyrzędu do serwisu klimatyzacji o wartości 17 826, 38 zł, w sytuacji kiedy wymienione pojazdy nie stanowiły własności kredytobiorcy a stanowiły własność (...) Sp. z o. o.

w W., nie zabezpieczając faktur VAT dotyczących nabycia pojazdów oraz kart pojazdów, a przyrząd do geometrii kół i przyrząd do serwisu klimatyzacji stanowiły własność (...) Sp. z o. o., i w dniu 25 listopada 2003 roku podpisał wspólnie z P. K. umowę nr (...) o kredyt rewalwingowy w kwocie 500 000 zł,

a ponadto w dniu 20 kwietnia 2004r. pozytywnie zaopiniował zabezpieczenie kredytu wskazane przez członków zarządu (...) Sp. z o. o., w związku ze zmianą załącznika w umowie przewłaszczenia

i w konsekwencji w dniu 20 kwietnia 2004r podpisał aneks nr (...) do umowy o przeniesienie prawa własności (przewłaszczenia) pojazdu mechanicznego podlegającego rejestracji z warunkiem zawieszającym

nr (...), w załączniku do którego przyjęto, jako zabezpieczenie udzielonego kredytu, jedenaście nowych samochodów marki C., bez zabezpieczenia kart pojazdów oraz bez wskazania numerów identyfikacyjnych silnika i nadwozia, co w konsekwencji uniemożliwiło jednoznaczną identyfikację zabezpieczonego pojazdu uniemożliwiając skuteczne wykonanie zabezpieczenia w przypadku wypowiedzenia umowy kredytu, **tj. o czyn z art. 296 § 1 kk w zw. z art. 12 k.k.**

IV. w dniu 30 października 2002 roku, w S., woj. (...), działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, pełniąc funkcję głównego specjalisty w banku (...) S.A. Oddział w S., będąc z tego tytułu zobowiązanym do nadzoru nad całokształtem spraw związanych z bezpieczeństwem i efektywnością działalności kredytowej, nadzoru nad przyznaniem i realizacją kredytów udzielanych przez ten bank i podpisywania w imieniu banku umów kredytowych w związku z dysponowaniem środkami finansowymi przyznanymi kierowanemu Oddziałowi, w celu uzyskania przez K. K. (1) kredytu obrotowego w kwocie 400 000 zł na sfinansowanie bieżącej działalności gospodarczej -zakładu szklarskiego-

i rozszerzenia sprzedawanego asortymentu, będąc upoważnionym do wystawienia dokumentu – umowy o kredyt obrotowy nr 19/O/02 i do potwierdzania własnoręczności podpisów kredytobiorców i poręczycieli, poświadczyl w umowie o kredyt obrotowy nr 19/O/02 z dnia

30 października 2002 roku, oświadczeniu wnioskodawcy/poręczyciela

o sytuacji majątkowej z dnia 30 października 2002 roku, umowie poręczenia nr 1 z dnia 30 października 2002 roku, oświadczeniu dłużnika banku

o poddaniu się egzekucji z dnia 30 października 2002 roku nieprawdę co do okoliczności mającej znaczenie prawne, w ten sposób, że poświadczył swoim podpisem własnoręczność podpisu poręczyciela S. P.,

w sytuacji kiedy podpisy nie zostały sporządzone przez S. P., co miało istotne znaczenie dla podpisania umowy o kredyt obrotowy pomiędzy Bankiem (...) S.A. w W. Oddział

w S., a Usługowym Zakładem (...) K. K. (1) z siedzibą w S. przy ul. (...),

tj. o czyn z art. 271 § 1 i § 3 k.k. i art. 18 § 3 k.k. w zw. z art. 270 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 12 k.k.

V. w dniu 1 kwietnia 2005 roku w S., woj. (...), będąc dyrektorem Banku (...) S.A. w W. Oddział w S., wykorzystując zależność służbową polecił podległemu mu pracownikowi Banku (...) S.A.

w W. Oddział w S., S. M., świadczącej usługę zawarcia umowy o prowadzenie rachunków lokat terminowych w złotych i w walutach wymienialnych Nr (...) dla (...) s.c. M. M., J. B. poświadczenie nieprawdy oraz ułatwienie innej osobie podrobienie podpisu posiadacza lokaty M. M. na umowie oraz jej załączniku określanym jako Część B Umowy Nr (...) o prowadzenie rachunków lokat terminowych w złotych i w walutach wymienialnych w ten sposób, że na podstawie ustawy Prawo bankowe, która jako Kierownik Zespołu (...) Banku (...) S.A. w W. Oddział w S., będąc osobą uprawnioną do wystawienia dokumentu „umowy o prowadzenie rachunków lokat terminowych w złotych i w walutach wymienialnych”, oraz załącznika do umowy, na jego polecenie poświadczyła w nim nieprawdę co do istotnego elementu, mającego znaczenie prawne ze względu na zawartą

w nim treść stanowiącego dowód stosunku prawnego, przez stwierdzenie nieprawdziwej tożsamości zawierającego umowę posiadacza rachunku M. M., gdzie podpis ten podrobiła inna osoba, a do której sprawdzenia była upoważniona i zobowiązana na podstawie swoich kompetencji, ***tj. o czyn z art. 18 § 1 k.k. w zw. z art. 271 § 1 k.k. i art. 18 § 3 k.k. w zw. z art. 270 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k.***

P. K. został oskarżony o to, że:

VI. w okresie od 16 lutego 2004 roku do 25 lutego 2004 roku, w S., woj. (...), działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, wspólnie i w porozumieniu z B. K. (1) – dyrektorem banku, będąc zatrudnionym w Banku (...) S.A. Oddział w S. na stanowisku naczelnika wydziału handlowego, będąc zobowiązanym z tego tytułu do zajmowania się sprawami majątkowymi w/w banku i jego działalnością gospodarczą,

a w szczególności będąc zobowiązanym do nadzoru nad całokształtem spraw związanych z bezpieczeństwem i efektywnością działalności kredytowej, nadzoru nad przyznaniem i realizacją kredytów udzielanych przez ten bank i podpisywania w imieniu banku umów kredytowych

w związku z dysponowaniem środkami finansowymi przyznanymi Oddziałowi, poprzez niedopełnienie ciężących na nim powyższych obowiązków a wynikających z ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. Prawo bankowe (Dz. U. Nr 140, poz. 939), „Regulaminu kredytowania działalności gospodarczej” wprowadzonego Uchwałą zarządu banku (...) / (...) z dnia 23 września 2002 r. oraz „Instrukcji kredytowania działalności gospodarczej”, cz. I, stanowiącej załącznik nr 2 do uchwały zarządu Banku w zakresie dotyczącym kredytu dla przedsiębiorców i innych jednostek organizacyjnych, a nadto obowiązków wynikających z „Instrukcji - Prawne formy zabezpieczeń wierzytelności bankowych” i „Metodyki oceny zdolności kredytowej”, stanowiącej podstawę do określania formy i wielkości zabezpieczeń kredytów udzielanych przez Bank (...) S.A. Oddział w S., wyrządził znaczną szkodę w mieniu Banku (...) S.A. Oddział w S. w kwocie, co najmniej 900 000 zł w ten sposób, że przy rozpatrywaniu wniosku o podwyższenie kredytu otwartego w rachunku bieżącym na sfinansowanie bieżącej działalności spółki z o.o. (...) reprezentowanej przez członków zarządu B. W. i K. K. (1), naruszył obowiązujące w banku zasady

i procedury rozpatrywania wniosku, zasady i procedury oceny zdolności kredytowej wnioskodawcy, zasady i procedury oceny proponowanych zabezpieczeń spłaty kredytu, a w tym:

- w okresie od 16 lutego 2004 roku do dnia 25 lutego 2004 roku, po pozytywnym zaopiniowaniu wniosku o podwyższenie kwoty kredytu otwartego w rachunku bieżącym oraz dokumentacji sporządzonej przez pracownika

banku opracowującego wnioski w trakcie, których to czynności zawyżono sumę wskaźników analizy finansowej obrazującej zdolność kredytową, co doprowadziło do zaliczenia spółki do klasy bardzo dobrej lub dobrej, a w propozycji kredytowej wskazano jako zabezpieczenie hipotekę na nieruchomości w kwocie 710 000 zł, a ponadto wskazano jako zabezpieczenie samochody nie stanowiące własności kredytobiorcy, po czym po pozytywnej opinii i decyzji Oddziału (...) S.A.

w R., w dniu 25 lutego 2004 roku podpisał wspólnie z B. K. (1) aneks nr (...) o podwyższeniu kredytu otwartego w rachunku bieżącym w kwocie 900 000 zł, **tj. o czyn z art. 296 § 2 k.k. w zw. z art. 296 § 1 k.k.**

VII. w okresie od 9 października 2003 r do 20 kwietnia 2004 roku,

w S., woj. (...), działając w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, wspólnie i w porozumieniu z B. K. – dyrektorem banku (...) S.A. Oddział w S., będąc zatrudnionym na stanowisku naczelnika wydziału handlowego, będąc zobowiązanym z tego tytułu do zajmowania się sprawami majątkowymi w/w banku i jego działalnością gospodarczą a w szczególności będąc zobowiązanym do nadzoru nad całokształtem spraw związanych z bezpieczeństwem

i efektywnością działalności kredytowej, nadzoru nad przyznaniem

i realizacją kredytów udzielanych przez ten bank i podpisywania w imieniu banku umów kredytowych w związku z dysponowaniem środkami finansowymi przyznanymi kierowanemu Oddziałowi, poprzez niedopełnienie ciężących na nim powyższych obowiązków a wynikających z Ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. Prawo bankowe (Dz. U. Nr 140, poz. 939), „Regulaminu kredytowania działalności gospodarczej”, wprowadzonego Uchwałą zarządu banku (...)/ (...) z dnia 23 września 2002 r. oraz „Instrukcji kredytowania działalności gospodarczej, cz. I stanowiącej załącznik nr 2 do uchwały zarządu Banku w zakresie dotyczącym kredytu dla przedsiębiorców i innych jednostek organizacyjnych, a nadto obowiązków wynikających z „Instrukcji - Prawne formy zabezpieczeń wierzytelności bankowych” i „Metodyki oceny zdolności kredytowej” stanowiącej podstawę do określania formy

i wielkości zabezpieczeń kredytów udzielanych przez Bank (...) S.A. Oddział w S., wyrządził znaczną szkodę w mieniu Banku (...) S.A. Oddział w S.

w łącznej kwocie co najmniej 500 000 zł w ten sposób, że przy rozpatrywaniu wniosku o kredyt rewalwingowy złożony w banku przez współników spółki z o.o. (...), reprezentowanej przez członków zarządu B. W. i K. K. (1), naruszył obowiązujące w banku zasady i procedury rozpatrywania wniosku, zasady

i procedury oceny zdolności kredytowej wnioskodawcy, zasady i procedury oceny proponowanych zabezpieczeń spłaty kredytu, a w tym :

- w okresie od 9 października 2003 roku do 25 listopada 2003, w S., pozytywnie zaopiniował zabezpieczenie kredytu wskazane przez członków zarządu (...) Sp. z o.o. we wniosku o udzielenie tego wsparcia finansowego, w postaci dziesięciu nowych samochodów marki C.

o wartości łącznej 590 940, 20 zł oraz przyrzędu do geometrii kół o wartości 61 587,39 zł i przyrzędu do serwisu klimatyzacji o wartości 17 826,38 zł

w sytuacji kiedy wymienione pojazdy nie stanowiły własności kredytobiorcy, a stanowiły własność (...) Sp. z o.o.

w W., nie zabezpieczając faktur VAT dotyczących nabycia pojazdów oraz kart pojazdów, a przyrząd do geometrii kół i przyrząd do serwisu klimatyzacji stanowiły własność (...) Sp. z o.o., i w dniu 25 listopada 2003 roku podpisał wspólnie z B. K. (1) umowę nr (...) o kredyt rewalwingowy w kwocie 500 000 zł,

a ponadto w dniu 20 kwietnia 2004 roku pozytywnie zaopiniował zabezpieczenie kredytu wskazane przez członków zarządu (...) Sp. z o.o., w związku z zmianą załącznika w umowie przewłaszczenia

i w konsekwencji w dniu 20 kwietnia 2004 roku podpisał aneks nr (...) do umowy o przeniesienie prawa własności (przewłaszczenia) pojazdu mechanicznego podlegającego rejestracji z warunkiem zawieszającym nr (...), w załączniku do którego przyjęto, jako zabezpieczenie udzielonego kredytu, jedenaście nowych samochodów marki C., bez zabezpieczenia kart pojazdów oraz bez wskazania numerów identyfikacyjnych silnika i nadwozia, co w konsekwencji uniemożliwiło jednoznaczny identyfikację zabezpieczonego pojazdu, uniemożliwiając skuteczne wykonanie zabezpieczenia w przypadku wypowiedzenia umowy kredytu, **tj. o czyn z art. 296 § 1 k.k. w zw. z art. 12 k.k.**

A. K. została oskarżona o to, że:

VIII. w okresie od 12 grudnia 2000 r do 9 marca 2001 roku, w S., woj. (...), działając w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, w krótkich odstępach czasu, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, wspólnie i w porozumieniu z osobą w stosunku do której umorzono zostało postępowanie – będąc zatrudnioną w (...) Banku (...) S.A. we W. Oddział w S., a następnie przekształconym w Bank (...) S.A. Oddział w S. na stanowisku głównej księgowej, będąc zobowiązaną z tego tytułu do zajmowania się sprawami majątkowymi w/w banku i jego działalnością gospodarczą a w szczególności będąc zobowiązaną do nadzoru nad całokształtem spraw związanych

z bezpieczeństwem i efektywnością działalności kredytowej, nadzoru nad przyznaniem i realizacją kredytów udzielanych przez ten bank

i podpisywania w imieniu banku umów kredytowych w związku

z dysponowaniem środkami finansowymi przyznanymi kierowanemu Oddziałowi, poprzez niedopełnienie ciężących na niej powyższych obowiązków a wynikających z ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. Prawo bankowe (Dz. U. Nr 140, poz. 939), „Regulaminu działalności kredytowej (...) S.A.”, wprowadzonego Uchwałą nr 19/01/2000 z dnia 29 maja 2000r. oraz „Instrukcji działalności kredytowej (...) S.A. we W.”, wprowadzonej uchwałą nr 21/06/2000 Zarządu (...) S.A. z dnia 6 czerwca 2000 r., z późn. zm., w zakresie dotyczącym kredytu dla przedsiębiorców

i innych jednostek organizacyjnych, a nadto obowiązków wynikających

z „Instrukcji - Prawne formy zabezpieczeń wierzycelności bankowych”

i „Metodyki oceny zdolności kredytowej” stanowiącej podstawę do określania formy i wielkości zabezpieczeń kredytów udzielanych przez (...) Bank (...) S. A. we W., a następnie przekształconym w Bank (...) S.A. Oddział w S., wyrządziła znaczną szkodę w mieniu (...) Banku (...) S.A. we W. Oddział w S.,

a następnie przekształconego w Bank (...) S.A. Oddział w S. w łącznej kwocie, co najmniej 869 964 15 zł w ten sposób, że przy rozpatrywaniu wniosku o kredyt inwestycyjny i o podwyższenie kredytu inwestycyjnego na sfinansowanie budowy salonu samochodowego

i stacji obsługi C. w P. złożonego w banku przez spółkę z o.o. (...), reprezentowaną przez członków zarządu B. W. i K. K. (1), naruszyła obowiązujące w banku zasady

i procedury rozpatrywania wniosku, zasady i procedury oceny zdolności kredytowej wnioskodawcy, zasady i procedury oceny proponowanych zabezpieczeń spłaty kredytu, a w tym:

- w okresie od 16 listopada 2000 roku do 12 grudnia 2000 roku, w S., po pozytywnym zaopiniowaniu złożonego w banku przez członków zarządu (...) Sp. z o.o. wniosku o udzielenie kredytu inwestycyjnego na niewłaściwym formularzu i załączonych do wniosku dokumentów, nie przeprowadzeniu w toku rozpatrywania wniosku weryfikacji danych finansowych oraz sprawozdań przyjętych do analizy, braku wyceny zabezpieczeń przez uprawnionych rzeczoznawców, braku punktowej oceny zdolności kredytowej, braku poświadczenia przez sąd faktu przyjęcia wniosku o ustanowienie hipoteki na nieruchomości w P.

i B., które to wymogi zgodnie z regulaminem działalności kredytowej (...) Banku (...) S.A. we W. Oddziału w S. były niezbędne do udzielenia kredytu, a nadto swoje pozytywne stanowisko określiła w oparciu o nie podpisaną dokumentację sporządzoną przez pracownika banku opracowującego wniosek, braku wizji lokalnej w siedzibie firmy w celu weryfikacji danych umieszczonych we wniosku i załącznikach, i w dniu

12 grudnia 2000 roku podpisała wspólnie z osobą w stosunku do której umorzono zostało postępowanie umowę kredytową nr (...) o kredyt inwestycyjny w kwocie 600 000 zł,

- w okresie od 7 marca 2001 roku do 9 marca 2001 roku, w S., po pozytywnym zaopiniowaniu złożonego w banku przez członków zarządu (...) Sp. z o.o. wniosku o podwyższenie kredytu inwestycyjnego i nie przeprowadzeniu w toku rozpatrywania wniosku weryfikacji danych finansowych oraz sprawozdań przyjętych do analizy, braku wyceny zabezpieczeń przez uprawnionych rzeczoznawców, braku punktowej oceny zdolności kredytowej, braku poświadczenia przez sąd faktu przyjęcia wniosku o ustanowienie hipoteki na nieruchomości w P.

i B., które to wymogi zgodnie z regulaminem działalności kredytowej (...) Banku (...) S.A. we W. Oddziału w S. były niezbędne do udzielenia kredytu, a nadto swoje pozytywne stanowisko określiła w oparciu o nie podpisaną

dokumentację sporządzoną przez pracownika banku opracowującego wnioski, braku wizji lokalnej w siedzibie firmy w celu weryfikacji danych umieszczonych we wniosku i załącznikach i w dniu 9 marca 2001 roku, podpisała wspólnie z osobą w stosunku do której umorzono zostało postępowanie aneks nr (...) o podwyższeniu kredytu inwestycyjnego w kwocie 500 000 zł **tj. o czyn z art. 296 § 2 kk w zw. z art. 296 § 1 kk w zw. z art. 12 k.k.**

IX. w okresie od 1 marca 2002 r do 31 marca 2003 roku, w S., woj. (...), działając w wykonaniu z góry powziętego zamiaru,

w krótkich odstępach czasu, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, wspólnie i w porozumieniu z B. K. (1) – głównym specjalistą do spraw handlowych oraz p.o. dyrektora banku, będąc zatrudnioną

w (...) Banku (...) S.A. we W. Oddział w S., a następnie przekształconym w Bank (...) S.A. Oddział w S. na stanowisku p.o. dyrektora oraz dyrektora banku i głównej księgowej, będąc zobowiązaną z tego tytułu do zajmowania się sprawami majątkowymi w/w banku i jego działalnością gospodarczą a w szczególności będąc zobowiązaną do nadzoru nad całokształtem spraw związanych z bezpieczeństwem i efektywnością działalności kredytowej, nadzoru nad przyznaniem i realizacją kredytów udzielanych przez ten bank i podpisywania w imieniu banku umów kredytowych w związku z dysponowaniem środkami finansowymi przyznanymi kierowanemu Oddziałowi, poprzez niedopełnienie ciążących na nim powyższych obowiązków a wynikających z ustawy z dnia

29 sierpnia 1997 r. Prawo bankowe (Dz. U. Nr 140, poz. 939), „Regulaminu działalności kredytowej (...) S.A.”, wprowadzonego Uchwałą

nr 19/01/2000 z dnia 29 maja 2000 r. oraz „Instrukcji działalności kredytowej (...) S.A. we W.”, wprowadzonej uchwałą nr 21/06/2000 Zarządu (...) S.A. z dnia 6 czerwca 2000 r., z późn. zm.,

w zakresie dotyczącym kredytu dla przedsiębiorców i innych jednostek organizacyjnych, a nadto obowiązków wynikających z „Instrukcji - Prawne formy zabezpieczeń wierzycelności bankowych” i „Metodyki oceny zdolności kredytowej”, stanowiącej podstawę do określania formy

i wielkości zabezpieczeń kredytów udzielanych przez (...) Bank (...) S. A. we W., a następnie przekształconym w Bank (...) S.A. Oddział w S., wyrządziła wielką szkodę w mieniu (...) Banku (...) S.A. we W. Oddział w S., a następnie przekształconego w Bank (...) S.A. Oddział w S., wyrządziła wielką szkodę w mieniu (...) Banku (...) S.A. we W. Oddział w S., a następnie przekształconego w Bank (...) S.A. Oddział w S. w łącznej kwocie, co najmniej 1200 000 zł w ten sposób, że przy rozpatrywaniu wniosku o kredyt otwarty w rachunku bieżącym i o podwyższenie kredytu otwartego w rachunku bieżącym na sfinansowanie bieżącej działalności spółki z o.o. (...), reprezentowanej przez członków zarządu B. W. i K. K. (1), naruszyła obowiązujące

w banku zasady i procedury rozpatrywania wniosku, zasady i procedury oceny zdolności kredytowej wnioskodawcy, zasady i procedury oceny proponowanych zabezpieczeń spłaty kredytu, a w tym :

- w okresie od 4 lutego 2002 do 1 marca 2002, w S., po pozytywnym zaopiniowaniu złożonego w banku przez członków zarządu (...) Sp. z o.o. wniosku o udzielenie kredytu otwartego w rachunku bieżącym, nie zawierającego szeregu załączników w postaci bilansu, rachunku zysków i strat, sprawozdania GUS, deklaracji podatkowych CIT, wyceny nieruchomości będącej przedmiotem zabezpieczenia przez uprawnionych rzeczoznawców, wypisu z ksiąg wieczystych poświadczających posiadanie nieruchomości, które zgodnie z regulaminem działalności kredytowej (...) S.A. były niezbędne do udzielenia kredytu,

a także nie podpisanej standartowej oceny wniosków kredytowych sporządzonej przez pracownika banku opracowującego wnioski, w trakcie których to czynności nie dokonano wizji lokalnej w siedzibie firmy w celu weryfikacji danych umieszczonych we wniosku i załącznikach oraz zawyżono sumę wskaźników analizy finansowej obrazującej zdolność kredytową, co doprowadziło do zaliczenia spółki do klasy bardzo dobrej lub dobrej, po czym całość dokumentacji pozytywnie B. K. (1) zweryfikował na posiedzeniu Komitetu (...) Oddziału (...) w R. i po pozytywnej opinii Komitetu Kredytowego i decyzji Oddziału (...) w dniu 1 marca 2002 roku podpisała wspólnie z B. K. (1) umowę kredytową nr (...)

o kredyt otwarty w rachunku bieżącym w kwocie 300 000 zł,

- w okresie od 5 września 2002 do 14 października 2002 r., w S., po pozytywnym zaopiniowaniu pisma z prośbą o zwiększenie kwoty kredytu otwartego w rachunku bieżącym, w sytuacji kiedy przepisy wymagały złożenie wniosku o udzielenie kredytu na druku wymaganym przepisami wewnętrznymi, a także dokumentacji sporządzonej przez pracownika banku opracowującego wniosek, w trakcie których to czynności nie dokonano wizji lokalnej w siedzibie firmy w celu weryfikacji danych umieszczonych we wniosku i załącznikach oraz nie wykonano oceny zdolności kredytowej kredytobiorcy, a w propozycji kredytowej wskazano jako zabezpieczenie hipotekę na nieruchomości w kwocie 300 000 zł,

a ponadto wskazano jako zabezpieczenie samochodu nie stanowiące własności kredytobiorcy, po czym po pozytywnej opinii i decyzji Oddziału (...) S.A. w R. w dniu 14 października 2002 roku podpisała wspólnie z B. K. (1) aneks nr (...) o podwyższeniu kredytu otwartego w rachunku bieżącym w kwocie 600 000 zł,

- w okresie od 20 grudnia 2002 do dnia 31 stycznia 2003 roku, po pozytywnym zaopiniowaniu wniosku o podwyższenie kwoty kredytu otwartego w rachunku bieżącym oraz dokumentacji sporządzonej przez pracownika banku opracowującego wniosek, w trakcie których to czynności przy rozpatrywaniu wniosku nie wykonano oceny zdolności kredytowej nie dokonano wizji lokalnej w siedzibie firmy w celu weryfikacji danych umieszczonych we wniosku i załącznikach oraz zawyżono sumę wskaźników analizy finansowej obrazującej zdolność kredytową, co doprowadziło do zaliczenia spółki do klasy bardzo dobrej lub dobrej,

a w propozycji kredytowej wskazano jako zabezpieczenie hipotekę na nieruchomości w kwocie 600 000 zł, a ponadto wskazano jako zabezpieczenie samochodu nie stanowiące własności kredytobiorcy, po czym po pozytywnej opinii i decyzji Oddziału (...) S.A.

w R., w dniu 31 stycznia 2003 roku podpisała wspólnie

z B. K. (1) aneks nr (...) o podwyższeniu kredytu otwartego

w rachunku bieżącym w kwocie 300 000 zł, **tj. o czyn z art. 296 § 2 k.k.**

w zw. z art. 296 § 3 k.k. w zw. z art. 12 k.k.

X. w okresie od 17 stycznia 2003 r do 14 maja 2003 roku, w S., woj. (...), działając w wykonaniu z góry powziętego zamiaru,

w krótkich odstępach czasu, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, wspólnie i w porozumieniu z B. K. (1) – dyrektorem banku (...) S.A. Oddział w S. na stanowisku głównej księgowej, będąc zobowiązaną z tego tytułu do zajmowania się sprawami majątkowymi w/w banku i jego działalnością gospodarczą,

a w szczególności będąc zobowiązaną do nadzoru nad całokształtem spraw związanych z bezpieczeństwem i efektywnością działalności kredytowej, nadzoru nad przyznaniem i realizacją kredytów udzielanych przez ten bank i podpisywania w imieniu banku umów kredytowych w związku

z dysponowaniem środkami finansowymi przyznanymi kierowanemu obowiązków, a wynikających z ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. Prawo bankowe (Dz. U. Nr 140, poz. 939), „Regulaminu kredytowania działalności gospodarczej” wprowadzonego Uchwałą zarządu banku (...)/ (...) z dnia 23 września 2002 r. oraz „Instrukcji kredytowania działalności gospodarczej”, cz. I, stanowiącej załącznik nr 2 do uchwały zarządu Banku w zakresie dotyczącym kredytu dla przedsiębiorców i innych jednostek organizacyjnych, a nadto obowiązków wynikających z „Instrukcji - Prawne formy zabezpieczeń wiarygodności bankowych” i „Metodyki oceny zdolności kredytowej”, stanowiącej podstawę do określania formy i wielkości zabezpieczeń kredytów udzielanych przez Bank (...) S.A. Oddział w S., wyrządziła znaczną szkodę w mieniu Banku (...) S.A. Oddział w S. w łącznej kwocie co najmniej 910 000 zł odsetki w ten sposób, że przy rozpatrywaniu wniosku o kredyt obrotowy

i o podwyższenie kredytu obrotowego na sfinansowanie bieżącej działalności spółki z o.o. (...), reprezentowanej przez członków zarządu B. W. i K. K. (1), poprzez przeznaczenie środków uzyskanych z kredytu na zabezpieczenie gwarancji udzielonej przez (...) Bank (...) S.A. na rzecz C. (...), naruszyła obowiązujące w banku zasady i procedury rozpatrywania wniosku, zasady i procedury oceny zdolności kredytowej wnioskodawcy, zasady i procedury oceny proponowanych zabezpieczeń spłaty kredytu,

a w tym :

- w okresie od 17 stycznia 2003 do 21 stycznia 2003, w S., po pozytywnym zaopiniowaniu złożonego w banku przez członków zarządu (...) Sp. z o.o. pisma o udzielenie kredytu obrotowego, w sytuacji kiedy przepisy wymagały złożenie wniosku o udzielenie kredytu na druku wymaganym przepisami wewnętrznymi, a także dokumentacji sporządzonej przez pracownika banku opracowującego wniosek, w trakcie których to czynności nie dokonano wizji lokalnej w siedzibie firmy w celu weryfikacji danych umieszczonych we wniosku i załącznikach, sporządzono notatkę służbową w związku ze złożonym wnioskiem o kredyt obrotowy,

a dokumentu takiej procedura udzielania kredytów nie przewidywała, nie wykonano oceny zdolności kredytowej kredytobiorcy, która winna być wykonana zgodnie z Metodką oceny zdolności kredytowej, a w propozycji kredytowej wskazano jako zabezpieczenie hipotekę na nieruchomości

w kwocie 500 000 zł, a ponadto wskazano jako zabezpieczenie samochodu nie stanowiące własności kredytobiorcy, po czym po pozytywnej opinii

i decyzji Oddziału (...) S.A. w R., w dniu

21 stycznia 2003 roku podpisała wspólnie z B. K. (1) umowę kredytową nr (...) o kredyt obrotowy w kwocie 500 000 zł,

- w okresie od 25 kwietnia 2003 roku do 14 maja 2003, w S., po pozytywnym zaopiniowaniu złożonego w banku przez członków zarządu (...) Sp. z o.o. pisma podwyższenie kwoty kredytu obrotowego,

w sytuacji kiedy przepisy wymagały złożenie wniosku o udzielenie kredytu na druku wymaganym przepisami wewnętrznymi, a także dokumentacji sporządzonej przez pracownika banku opracowującego wniosek, w trakcie których to czynności nie dokonano wizji lokalnej w siedzibie firmy w celu weryfikacji danych umieszczonych we wniosku i załącznikach, wykonano nierzetelną ocenę zdolności kredytowej kredytobiorcy, co doprowadziło do zaliczenia spółki do klasy bardzo dobrej lub dobrej, po czym po pozytywnej opinii i decyzji Oddziału (...) S.A. w R., w dniu

14 maja 2003 roku podpisała wspólnie z B. K. (1) aneks nr (...) do umowy kredytowej nr (...) o kredyt obrotowy w kwocie 410 000 zł, **tj.**

o czyn z art. 296 § 2 k.k. w zw. z art. 296 § 1 k.k. w zw. z art. 12 k.k.

Sąd Okręgowy w Tarnobrzegu wyrokiem z dnia 22 listopada 2011r., sygn. akt II K 60/10 **uniewinnił** oskarżonych od popełnienia zarzucanych im czynów, a kosztami postępowania **obciążył** Skarb Państwa

Zasądził od Skarbu Państwa na rzecz oskarżonego **P. K.** kwotę 3600 zł (trzy tysiące sześćset złotych) tytułem wynagrodzenia obrońcy z wyboru.

Apelację od wyroku wniosła prokurator Prokuratury Apelacyjnej w Rzeszowie, zaskarżając wyrok w całości na niekorzyść oskarżonych.

Na podstawie art. 425 k.p.k., art. 427 § 1 i 2 k.p.k., art. 444 k.p.k.

i art. 438 pkt 1 i 2 k.p.k. zarzuciła wyrokowi:

1. obrazę przepisów postępowania mającą wpływ na treść wyroku, a to:

- art. 7 kpk, art. 4 kpk., art. 410 kpk. i 424 § 1 kpk polegającą na dokonaniu wybiórczej i dowolnej oceny zgromadzonego materiału dowodowego,

z naruszeniem wskazań wiedzy i doświadczenia życiowego, manifestującą się w uwzględnieniu wyłącznie okoliczności korzystnych dla oskarżonych: B. K. (2), A. K. i P. K. poprzez bezkrytyczne przyznanie wiarygodności wyjaśnieniom oskarżonego B. K. (1) i zeznaniom świadka E. P., złożonych w toku postępowania sądowego, oraz informacji wynikającej z pisemnego stanowiska Zarządu (...) (k. 457 tom sądowy), a także zaniechanie szczegółowej i pogłębionej analizy wszystkich ujawnionych dowodów,

a w szczególności zeznań świadków: E. Z., S. M., B. C., R. S., E. S., I. R., K. K. (1) i wyjaśnień oskarżonych: A. K.

i P. K. złożonych na etapie postępowania przygotowawczego, co skutkowało niesłusznym uniewinnieniem B. K. (2), A. K. i P. K. od popełnienia zarzucanych im czynów z art. 296 § 3 kk w zw. z art. 296 § 1 kk ,

- art. 2 § 2 kpk w zw. z art. 366 § 1 kpk w zw. z art. 391 § 3 kpk w zw. z art. 389 § 2 kpk poprzez nie wezwanie świadka E. P. do wypowiedzenia się odnośnie zachodzących w jego zeznaniach sprzeczności złożonych w toku postępowania przygotowawczego w dniu 24 marca 2010 roku i w postępowaniu sądowym w dniu 12 kwietnia 2011 roku, a dotyczących istoty decyzji podjętej przez Oddział (...) w R. z punktu widzenia możliwości podpisania umowy kredytowej przez Oddział (...) w S., co w konsekwencji doprowadziło do nie wyjaśnienia zachodzących w tym zakresie istotnych okoliczności i błędnego przyjęcia przez Sąd Okręgowy, iż decyzja Oddziału (...) w R. była wiążąca dla Oddziału w S. w zakresie podpisania umowy kredytowej,
- art. 7 kpk, art. 4 kpk, art. 5 § 2 kpk, art. 410 kpk i 424 § 1 kpk poprzez niezasadne przyjęcie, że w sprawie pojawiły się nie możliwe do rozstrzygnięcia wątpliwości w zakresie czy oskarżony B. K. (1) dopuścił się popełnienia zarzucanego mu czynu opisanego w punkcie IV aktu oskarżenia (z art. 271 § 1 i § 3 k.k. i art. 18 § 3 k.k. w zw. z art. 270 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 12 k.k.), które należało rozstrzygnąć na korzyść oskarżonego, podczas gdy dogłębna analiza materiału niniejszej sprawy, w tym w szczególności zeznań świadków B. P. i S. P. oraz opinii biegłego grafologa prowadzi do jednoznacznego stwierdzenia braku jakichkolwiek wątpliwości co do sprawstwa oskarżonego B. K. (1) w odniesieniu do zarzucanego mu czynu zarzucanego,
- art. 7 kpk, art. 4 kpk., art. 410 kpk. i 424 § 1 kpk. poprzez niezasadne przyjęcie, że oskarżony B. K. (1) nie dopuścił się popełnienia zarzucanego mu czynu opisanego w punkcie V aktu oskarżenia (z art. 18 § 1 k.k. w zw. z art. 271 § 1 k.k. i art. 18 § 3 k.k. w zw. z art. 270 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k.), gdyż S. M. która sporządzała umowę nie wskazała w toku zeznań aby to oskarżony B. K. (1) nakłaniał ją do sporządzenia lokaty z podrobionym podpisem M. M., podczas gdy dogłębna analiza materiału niniejszej sprawy, w tym w szczególności zeznań S. M. złożonych na etapie postępowania przygotowawczego, zeznań M. M., który zakwestionował swój podpis na umowie oraz opinii biegłego grafologa, prowadzi do jednoznacznego wniosku, że oskarżony B. K. (1) swoim zachowaniem wyczerpał ustawowe znamiona czynu mu zarzucanego,

-art. 201 kpk w zw. z art. 193 § 1 kpk, wyrażającą się w oddaleniu na rozprawie w dniu 17 listopada 2011 roku wniosku dowodowego oskarżyciela publicznego o dopuszczenie dowodu z opinii biegłego z zakresu bankowości jako zbyt technicznej, pomimo że opinia biegłego J. L. (2) uzyskana w sprawie z uwagi na jej niejasność i sprzeczność wewnętrzną uzasadniała dopuszczenie takiego dowodu, w wyniku czego nie zostały dostatecznie wyjaśnione okoliczności mające kluczowe znaczenie dla rozstrzygnięcia sprawy, wymagające wiadomości specjalnych, co miało niewątpliwie wpływ na treść orzeczenia,

-art. 424 § 1 kpk poprzez sporządzenie pisemnego uzasadnienia wyroku w taki sposób, który nie odpowiada wymogom treści art. 424 § 1 kpk, które w części dotyczącej ustaleń faktycznych jest niepełne, ogólnikowe, pobieżne, nie precyzuje dostatecznie szczegółowo stanu faktycznego, pomija wiele istotnych kwestii i zawiera liczne błędy, co uniemożliwia podjęcie prawidłowej polemiki ze stanowiskiem sądu, podczas gdy podstawą faktyczną uzasadnienia wyroku powinno być szczegółowe, precyzyjne przytoczenie wszystkich istotnych faktów i okoliczności sprawy,

2. obrazę przepisów prawa materialnego, a to art. 296 § 1 k.k. poprzez wyrażenie błędnego poglądu iż w wyniku zachowań oskarżonych B. K. (1), P. K. i A. K. nie powstała szkoda w mieniu banku (...) z tytułu zawartych umów kredytowych ze spółką (...) a jedynie „zaległość”, co skutkowało uznaniem, iż doszło do zdekompletowania strony przedmiotowej zarzucanych oskarżonym przestępstw z art. 296 § 1 k.k.

Wskazując na powyższe prokurator wniosła o uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi Okręgowemu w Tarnobrzegu.

Sąd Apelacyjny zważył, co następuje:

Nie przesądając zasadności wszystkich podniesionych w apelacji prokuratora zarzutów, a mając na uwadze to, iż zaskarżony wyrok wydany został z przekroczeniem granic swobodnej oceny dowodów, a równocześnie z obrazą przepisów art. 201 k.p.k. w zw. z art. 193 § 1 k.p.k., wyrażającą się w oddaleniu na rozprawie w dniu 17 listopada 2011r. wniosku dowodowego oskarżyciela publicznego o dopuszczenie dowodu z opinii biegłego z zakresu bankowości jako „zbytecznego”, a przy tym „zmierającego do przedłużenia postępowania” (k. 595), orzeczenie to podlega uchyleniu z przekazaniem sprawy Sądowi Okręgowemu w Tarnobrzegu do ponownego rozpoznania.

W przepisie art. 424 k.p.k. wyraźnie określone zostały wymogi, jakim powinno odpowiadać pisemne uzasadnienie wyroku. Jest ono w istocie odzwierciedleniem wywodów sędziowskiej narady nad wyrokiem. Powinno wskazywać logiczny proces, który doprowadził sąd do określonych wniosków w przedmiocie winy, jej zakresu lub jej braku (por. wyrok SN z 18.01.1980r., III KR 424/79, OSNP 1980, Nr 7, poz. 98).

Oznacza to, że najpierw należy wskazać okoliczności, które sąd przyjął za niewątpliwe, a jeśli występują dwie lub więcej wersji przebiegu zdarzenia sąd musi zdecydować, którą z tych wersji uznaje za odpowiadającą prawdzie, przy równoczesnym omówieniu, dlaczego nie daje wiary dowodom przeciwnym (zob. wyrok SN z 28.02.1983r., II KR 25/83, OSNPG 1984, Nr 3, poz. 17; wyrok SA w Krakowie z 21.04.1994r., II AKa 269/93, KZS 1994, Nr 6-8, poz. 68).

Sporządzenie uzasadnienia wyroku we wskazany sposób ma istotne znaczenie dla czynności procesowych stron, gdyż odwołujący się ma

w takim wypadku możliwość zwalczania twierdzeń sądu zawartych

w uzasadnieniu wyroku, aby przekonać sąd odwoławczy, że znajdujące się w części dyspozytywnej wyroku rozstrzygnięcie jest wadliwe, skoro wypływa z wadliwych lub mylnych przekonań. Przytaczając argumenty przeciw uzasadnieniu składający apelację tym samym zwalcza samo rozstrzygnięcie, jako wynik rozumowania zawartego w uzasadnieniu. Prawidłowość uzasadnienia wyroku warunkuje nie tylko możliwość prawidłowego sformułowania zarzutów apelacji, ale również możliwość prawidłowej kontroli odwoławczej (zob. wyrok SN z 29.09.1973r., OSNG 1974, Nr 3, poz. 47; wyrok SN z 29.01.1986r., V KRN 1145/85, OSNPG 1986, Nr 11, poz. 154).

Kontrola odwoławcza w niniejszej sprawie nie jest możliwa, stąd apelacja prokuratora jest zasadna i – co zaznaczono na wstępie – podlega uwzględnieniu wraz z wnioskiem w niej sformułowanym. Dzieje się tak dlatego, że stanowisko Sądu Okręgowego w tej sprawie jest nie do zaakceptowania, stanowi bowiem rezultat rażąco powierzchownej analizy materiału dowodowego, na co trafnie zwraca uwagę autorka apelacji, zasadnie wywodząc o poważnym naruszeniu reguł postępowania tak

w sferze gromadzenia dowodów, jak i ich analizy.

Przystępując do rozpoznania sprawy Sąd orzekający dysponował kilkoma opiniami biegłego J. L. (2), a to: z dnia 19.10.2007r.

(k. 597-600, 601-613), z dnia 25.01.2008r. (k. 3163-3198, 3385-3400),

z dnia 5.06.2008r. (k. 3401-3405) i z dnia 13.07.2010r. (k. 5595-5604).

W toku śledztwa zarówno oskarżony B. K. (1), jak i jego obrońca składali kilkakrotnie wnioski dowodowe, zmierzające do usunięcia dostrzeżonych przez nich braków w opiniach biegłego J. L. (2),

w tym:

- wniosek obrońcy z dnia 24 czerwca 2009 r. o powołanie biegłego z zakresu ekonomii,

- wniosek obrońcy z dnia 3 września 2009r. o powołanie biegłego, ze względu na fakt, iż biegły opracowujący opinię na zlecenie Prokuratury nie miał dostępu do wszystkich akt sprawy,

- wniosek oskarżonego z dnia 9 września 2009r. o powołanie biegłego,
  - wniosek oskarżonego z dnia 29 kwietnia 2010r. i 17 września 2010r. o ponowne przesłuchanie biegłego z zakresu rozliczeń i ekonomii, ze względu na fakt, iż oskarżony został dopuszczony do udziału w czynności,
  - wniosek oskarżonego z dnia 10 września 2010r. o ponowne przesłuchanie biegłego J. L. (2),
  - wniosek oskarżonego z dnia 27 września 2010r. o uzupełnienie śledztwa, między innymi poprzez powołanie biegłego z zakresu ekonomii, na okoliczność danych znajdujących się w aktach dotyczących umów kredytowych, które znajdują się w Oddziale Regionalnym (...)
- w R..

Powyższe wnioski dowodowe, złożone przez obronę, zostały przez Prokuraturę oddalone, między innymi na podstawie art. 170 § 1 pkt 5 k.p.k., jako w oczywisty sposób zmierzające do przedłużenia postępowania (zob. postanowienie z dnia 28.09.2010r. i z dnia 5.10.2010r.).

Już w tym miejscu, mając na uwadze późniejsze losy sprawy (czego, rzecz jasna, prowadzący śledztwo najwyraźniej nie przewidywał), wyrazić należy ubolewanie, iż w toku postępowania przygotowawczego nie doszło do uzyskania rzetelnej opinii biegłego, najlepiej z zakresu bankowości, której ustalenia mogłyby służyć pełnemu wyjaśnieniu okoliczności związanych

z udzielonymi przez Bank (...) S.A. Oddział

w S. (uprzednio: (...) Bank (...) S.A. we W. Oddział w S.) kredytowi na sfinansowanie działalności Spółki z o.o. (...), reprezentowanej przez członków zarządu B. W. i K. K. (1).

W piśmie z dnia 11 listopada 2010r. (k. 51-61), stanowiącym odpowiedź na akt oskarżenia, B. K. (1) między innymi ponowił wniosek o powołanie biegłego z zakresu ekonomii i finansów celem wydania opinii dotyczącej udzielonych spółce (...) kredytów. Powyższy wniosek nie doczekał się żadnej reakcji ze strony Sądu orzekającego. Oskarżony ponowił swój wniosek dowodowy w dniu

24 lutego 2011r. (pismo, k. 98-103). W tym przypadku Sąd Okręgowy na rozprawie w dniu 17 marca 2011r. postanowił „zaliczyć” ów dokument

w poczet dowodów w sprawie, co trudno uznać za właściwą decyzję procesową.

Niezależnie od stwierdzonych wyżej zaniedbań i uchybień zauważyć należy, że to nie one, lecz sposób procedowania Sądu Okręgowego

w przedmiocie dowodu z opinii biegłego J. L. (2) powoduje, iż zaskarżony wyrok nie poddaje się kontroli odwoławczej. Dowód ten bowiem nie spełnia cech dowodu jednoznacznego, nie budzącego żadnych wątpliwości i tym samym mogącego stanowić podstawę dla ostatecznych konkluzji. To, że opinia ta nie jest ani jasna, ani też pełna, a przy tym co rusz popadająca w sprzeczności i tym samym wymagała podjęcia decyzji,

o jakiej mowa w art. 201 k.p.k., ostro widać przy wnikliwym przeanalizowaniu kolejno pojawiających się wypowiedzi biegłego na temat ewentualnych nieprawidłowości przy udzielaniu kredytów.

Słuchany na rozprawie w dniu 16 czerwca 2011r. (k. 174/2-178/2), biegły J. L. (2) na wstępie zaznacza, że analizował kwestie związane z udzielaniem (...) spółce (...) i wydał w sprawie trzy opinie, które podtrzymuje w całości. To przekonanie biegłego nie wytrzymuje konfrontacji z dowodami i związanymi z nimi pytaniami ze strony oskarżonego B. K. (1) i jego obrońcy. Biegły przyznaje, że nie ma doświadczenia bankowego, a prowadzi firmę doradczą, zaś do rozporządzeń bankowych jedynie „spoglądał” (k. 175). Taka wypowiedź sama przez się winna stanowić dla Sądu orzekającego wyraźny sygnał

w kierunku rozważenia możliwości zasięgnięcia opinii przez biegłego

z zakresu bankowości, do czego jak wiadomo nie doszło, choć uzasadnienie decyzji odmownej (o czym będzie mowa) sięga po inne argumenty.

Ale nie koniec na tym, bo w dalszej części wypowiedzi biegłego jeszcze dobitniej świadczą o brakach jego opinii. Biegły nie umie wytłumaczyć sprzeczności znajdujących się w opinii na stronach 34 i 35, twierdząc, że może to być pomyłka (k. 175). Obrona przedkłada biegłemu szereg dokumentów, np. dotyczących zabezpieczenia hipotecznego, umowy poręczenia z dnia 4 czerwca 2001r. itd., a J. L. (2) praktycznie każdorazowo przyznaje, że przy sporządzaniu opinii nie dysponował tymi dokumentami. Równocześnie zaznacza, że wycofuje się z odpowiednich (niekorzystnych dla oskarżonych) stwierdzeń, zawartych między innymi na stronach 17, 23, 27, 28, 30, 33 i 36 opinii (k. 175/2-178/2).

W czasie rozprawy w dniach 16 czerwca 2011r. i 13 lipca 2011r., oskarżony B. K. (1) i jego obrońca przedstawili Sądowi orzekającemu szereg dokumentów, a oskarżony złożył dodatkowe wyjaśnienia (k. 362/2-365/2). W oparciu o te dowody tenże Sąd między innymi postanowił „zlecić biegłemu J. L. (2) opracowanie opinii w sprawie – w oparciu o jego opinie złożone wcześniej, stanowisko zaprezentowane na rozprawie oraz dodatkowe dokumenty złożone przez oskarżonego w trakcie rozprawy ...” (k. 365/2).

Nie trzeba chyba wskazywać, że cytowane postanowienie dowodowe nie spełnia ustawowych wymogów, choćby z uwagi na swoją ogólnikowość. Ale nie to jest najważniejsze, ale fakt, iż zarówno opinia uzupełniająca biegłego J. L. (2) z dnia 3 sierpnia 2011r. (k. 377-382), jak i kolejna opinia biegłego z dnia 29 września 2011r. (k. 417-443) nie spełniają cech dowodu jednoznacznego, mogącego stanowić podstawę do dokonania nie kwestionowanych ustaleń faktycznych.

Dowodem na potwierdzenie powyższego stanowiska są wypowiedzi biegłego w toku rozprawy w dniu 27 października 2011r. (k. 555/2-559/2). Biegły oświadcza, że nie widział pełnomocnictwa ogólnego z dnia 17 lipca 2000r. nr (...) wystawionego oskarżonej A. K., a po jego okazaniu wycofuje się z obciążającego ją stwierdzenia (k. 555/2); przyznaje, że pomylił kredyt z 21 stycznia 2003r. z kredytem z 1 marca 2003r. (k. 556); kilkakrotnie powtarza, że gdyby znał okazywane mu dokumenty, to zawarłby w opinii inne korzystne dla oskarżonych wnioski itd. itp. Wreszcie – zaznacza, że „akta przeglądałem pobieżnie” (k. 557).

A skoro tak, to mając na uwadze powyższe stwierdzenie oraz przywołane niejasności i sprzeczności we wszystkich kolejnych opiniach,

z których każda różni się od poprzedniej, a żadna z nich nie wytrzymuje konfrontacji ze stawianymi biegłemu pytaniami oraz ujawnionymi w toku rozprawy dokumentami, uznać należy, że spełnione zostały przesłanki do podjęcia decyzji, o jakiej mowa w art. 201 k.p.k. (zob. wyrok SN

z 6.11.2002r., IV KKN 308/99, LEX nr 56851; wyrok SN z 7.10.2009r.,

III K.K. 122/09, LEX nr 532 391; postanowienie SN z 21.09.1975r.,

Z 24/75, OSNKW 1975, Nr 12, poz. 172; wyrok SN z 9.05.1988r., OSNKW 1988, Nr 9-10, poz. 72, wyrok SN z 12.05.1988r., II KR 92/88, OSNKW 1989, Nr 2, poz. 35; wyrok SN z 20.04.1984r., RNw 27/83, OSNPG 1984, Nr 11, poz. 102, postanowienie SN z 26.06.2008r., V K.K. 206/08, OSNwSK 2008/1/1350).

Pomimo zaistnienia przesłanek z art. 201 k.p.k., Sąd Okręgowy postanowieniem z dnia 27 października 2011r. (k. 594/2-595) „nie uwzględnił” wniosku prokuratora z dnia 1 lipca 2011r. (k. 403-404)

o powołanie biegłego z zakresu bankowości, a także biegłego z zakresu finansów, celem ustalenia czy Oddział Banku (...) w S. udzielał spółce z o.o. (...) z/s w S. kredytów zgodnie z obowiązującymi w Banku regulacjami.

W uzasadnieniu tej decyzji (o „oddaleniu wniosku”, a nie

o „niewuwzględnieniu” – zob. art. 170 § 1 k.p.k.), Sąd orzekający przypomina, że wnioski obrony w tym przedmiocie były w toku śledztwa oddalane przez prokuratora. Następnie zaznacza, że w trakcie rozprawy Sąd uzupełniał wcześniejsze opinie biegłego J. L. (2).

W konkluzji zaś stwierdza, że „w sprawie zgromadzono pełny materiał dowodowy, a jego ocena w zakresie powoływania nowego biegłego jest zbyt czarna”.

Najwyraźniej nawiązując do przytoczonego wyżej stanowiska, Sąd wyrokujący w uzasadnieniu zaskarżonego wyroku (s. 40-41) najpierw krytycznie ocenia efekty pracy biegłego J. L. (2) i wprost przyznaje, że „zasadny był wniosek obrony o powołanie nowego biegłego”, by następnie – przywołując opinie uzupełniające biegłego i jego przesłuchanie na rozprawie – dojść do konkluzji, iż: „Sąd – ze względu na koszty w całej sprawie, niewspółmierne do efektów – nie powołał innego biegłego, a w oparciu o zgromadzone dokumenty przeanalizował wszystkie kredyty udzielone przez Bank (...)”.

Z tego rodzaju argumentacją nie sposób się zgodzić i to z kilku powodów. Po pierwsze, oddalając wniosek dowodowy Sąd Okręgowy nie wskazał podstawy prawnej tej decyzji i co najwyżej można się domyślać, że miał na uwadze treść art. 170 § 1 pkt 3 k.p.k., to jest uznał, że dowód ten jest nieprzydatny do stwierdzenia danej okoliczności. W uzasadnieniu wyroku odwołał się natomiast do „kosztów całej sprawy, niewspółmierne do efektów”, nie wyjaśniając co ma na uwadze. Powołanie nowego biegłego lub biegłych niewątpliwie oznacza wzrost kosztów procesu, ale nie mogą one stanowić przeszkody na drodze do osiągnięcia postępowania karnego, jakim jest spowodowanie, by sprawca przestępstwa został wykryty i pociągnięty do odpowiedzialności, a osoba niewinna nie poniosła tej odpowiedzialności (zasada trafnej reakcji karnej – art. 2 § 1 pkt 1 k.p.k.).

Po drugie, nieprawidłowe jest uzasadnienie postanowienia, oddalającego wniosek dowodowy na tej tylko podstawie, że „powoływanie nowego biegłego jest zbyt kosztowne”, bez wyjaśnienia na czym owa zbędność polega, zatem z motywacją jedynie pozorującą spełnienie wymogu uzasadnienia postanowienia tego rodzaju (art. 98 § 1 i 3 k.p.k. w zw. z art. 170 § 3 k.p.k.).

Po trzecie, niedopuszczalne jest zastępowanie opinii biegłego poprzez własne oceny Sądu orzekającego, nawet gdyby ten dysponował wiedzą specjalistyczną z danego zakresu, gdyż w ten sposób dochodzi do pomieszania ról procesowych. Nie można być w sprawie równocześnie biegłym i sędzią, tak jak nie sposób łączyć prerogatyw sędziego i prokuratora.

Po czwarte, okoliczności objęte opinią biegłego nie mogą być postrzegane przez pryzmat art. 168 k.p.k. (fakty notoryjne, znane urzędowo).

Opinia biegłego podlega swobodnej ocenie organu procesowego, tak samo jak każdy inny dowód (art. 7 k.p.k.). W orzecznictwie podkreśla się, że warunkiem dokonania rzetelnej i wszechstronnej oceny opinii biegłego jest zupełność (kompletność i dokładność) oraz komunikatywność (zrozumiałość, jawność) tej opinii. Podkreśla się, że obowiązkiem sądu jest przeprowadzenie analizy i oceny takiego dowodu z punktu widzenia zasad logicznego rozumowania oraz sprawdzenie zupełności opinii, kompletności materiałów będących jej podstawą, poprawności zastosowanych metod badawczych (wyrok SN z 28.05.2001r., IV KKN 89/01, niepubl; wyrok SN z 6.01.2000r., IV KKN 477/99, OSPriP 2001, Nr 4, poz. 9).

Wprawdzie przepis art. 201 k.p.k. używa sformułowania „sąd może”, to jednak jeżeli ujawnią się okoliczności wymienione w tym przepisie, dążenie do wyjaśnienia niejasności i sprzeczności jest obowiązkiem sądu. W niniejszej sprawie Sąd Okręgowy, co wskazano wyżej, podjął tego rodzaju działania, ale nie przyniosły one oczekiwanych rezultatów,

a przeciwnie – jedynie pogłębiły zarzuty wobec opinii biegłego J. L. (2). W tej sytuacji jedynym sposobem na usunięcie owych braków jest powołanie innego biegłego lub biegłych. Postąpieniem absolutnie niedopuszczalnym jest próba zastąpienia opinii specjalistycznej własnymi „analizami” Sądu orzekającego.

Z treści postanowienia o oddaleniu wniosku prokuratora o powołanie innego biegłego/biegłych, a jeszcze wyraźniej z przywołanego fragmentu uzasadnienia (s. 41) jasno wynika, że Sąd orzekający de facto zanegował wydane w sprawie opinie biegłego J. L. (2), a równocześnie nie uznał za stosowne powołać innego biegłego, pomimo iż zachodzi konieczność stwierdzenia okoliczności mających istotne znaczenie dla rozstrzygnięcia sprawy (art. 193 § 1 k.p.k.). W warunkach art. 201 k.p.k. sąd nie może ograniczyć się do odrzucenia opinii. Jeżeli przyczyną odrzucenia opinii były powody osłabiające zaufanie do wiedzy biegłego, sąd obowiązany jest powołać innego biegłego (art. 196 § 3 k.p.k.). Sąd

Okręgowy wdał się w merytoryczną ocenę okoliczności wymagających wiadomości specjalnych, wyrażając odmienny pogląd od tego, który (co do zasady) zaprezentował biegły, co uznać należy za błędne (por. wyrok SN z 3.05.1982r., I KR 319/81, OSNPG 1982, Nr 11, poz. 149).

W tej sytuacji ustalenia Sądu orzekającego oraz ocena dowodów zgromadzonych w sprawie nie spełnia wymogów z art. 410 i 424 k.p.k., przynajmniej w części dotyczących kredytów bankowych udzielonych spółce (...). Lektura uzasadnienia zdaje się wskazywać, że Sąd Okręgowy za podstawę swoich wywodów wziął pismo oskarżonego B. K. (1) - odpowiedź na akt oskarżenia oraz w części jego dalsze dyspozycje, zastępując nimi dowód z opinii biegłego J. L. (2). Świadczy o tym nie tylko porównanie tych pism z treścią uzasadnienia, ale wręcz dosłowne zapożyczenia. Otóż na stronie 35 uzasadnienia dwukrotnie znajdują się stwierdzenia pochodzące wprost od B. K. (1); bądź tak jak ja” i „dokumenty, które otrzymaliśmy od klienta”. Nie są to jedyne uchybienia w dokumencie sprawozdawczym, o czym świadczy fragment uzasadnienia apelacji prokuratora.

W toku ponownego rozpoznania sprawy Sąd Okręgowy winien dopuścić i przeprowadzić dowód z opinii biegłego z zakresu bankowości, ewentualnie – gdy uzna to za stosowne – także z zakresu ekonomii, a to zgodnie z wnioskiem prokuratora (k. 403-404). Niezbędne wydaje się ponowne przesłuchanie świadka E. P. celem usunięcia wątpliwości, nazywanych w apelacji „sprzecznościami”, pomiędzy jego zeznaniami złożonymi w śledztwie i w postępowaniu sądowym,

a dotyczącymi charakteru decyzji podejmowanych przez Oddział (...) w R. w odniesieniu do poszczególnych wniosków kredytowych. Na tę okoliczność można rozważyć potrzebę ponownego przesłuchania świadka E. Z.. Celowym wydaje się też przesłuchanie świadków: S. M., K. K. (1)

i B. P., a to w związku z zarzutami wobec oskarżonego B. K. (1), ujętymi w punktach IV i V aktu oskarżenia, a mając to na uwadze dalsze zarzuty podniesione w apelacji prokuratora.

W pozostałym zakresie, przeprowadzając postępowanie w zakresie dowodów, które nie miały wpływu na uchylenie wyroku, można poprzestać na ich ujawnieniu (art. 442 § 2 k.p.k.)

Mając powyższe na uwadze, Sąd Apelacyjny na podstawie art. 437 § 2 k.p.k. w zw. z art. 438 pkt 2 k.p.k., art. 449 k.p.k. i art. 456 k.p.k., uchylił zaskarżony wyrok i przekazał sprawę Sądowi Okręgowemu w Tarnobrzegu do ponownego rozpoznania.